

Kar

– Hocaođlu • 05 Ocak 2015

Artık puslu yanıyor sokaktaki lâmbalar
Titreyen yaprakları kuş, kanat sanıyorum
Akşamlar gibi yorgun üstüme iniyor kar
Bereket yürüdüğüm yolları tanıyorum...

Kayıp düşmek korkusu benliğimi sarıyor
Ayaklarım üşüyor, gözlerim kararıyor
Boşta kalan ellerim girecek kol arıyor
"Hey gidi yıllar!" deyip gençliği anıyorum...

Böyle yokuş değildi düzdü eskiden yollar
Kayadan taştan değil sanki pamuktandı kar
Ya şimdiki karlarda ya da bende bir hâl var
Korkak adımlarıma bakıp utanıyorum...

Yürürken kapanıyor sandım arkamda izler
Attığım her adımda aralandı dehlizler
Dehlizler ki ruhumda bilseniz neler gizler
Bilseniz şimdi niçin karla ıslanıyorum...

Ayazın dokunsa da ihtiyar bedenime
İçimdeki yangından ateş düşer tenime
Belki götürür diye baharda yitenime
Bu kardan alevlerin içinde yanıyorum...

Ahmet KÖKEN